

פא כְּלֶתֶה לְתַשׁוּעָתֶךָ נַפְשִׁי לְדַבְרֶךָ יְחַלְתִּי: פב כָּלוּ עֵינַי לְאַמְרֶתְךָ לֵאמֹר
 מָתִי הִנְחַמְנִי: פג כִּי הָיִיתִי בְּנֶאֱדָר בְּקִימֹזֶר חֶקְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: פד כִּפְּמָה יָמִי
 עָבַדְךָ מָתִי תַעֲשֶׂה כְּרֹדְפֵי מִשְׁפָּט: פה כָּרוּ לִי יָדַיִם שִׁיחֹזֵת אֲשֶׁר לֹא
 כְּתוּרְתֶךָ: פו כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֲמוֹנָה שֶׁכֶּךָ רָדַפְנִי עֲזַרְנִי: פז כִּמְעַט כָּלוּנִי בְּאֶרֶץ
 וְאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי בְּקִנְיֹדֶךָ: פח בְּחֶסֶדְךָ חֲיִנִי וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיד:

===== שִׁמוּשׁ תַּהֲלִים =====

לנפוח אף ימינו

כלתה (ק"ט-כ, פא): [שימוש תהלים לפרק ק"ט-כ] לנפוח האף הימני לחוש עליו 'י פעמים.

===== זוהר תהלים =====

יתוקנו טר"ף שהם הרפ"ח עה"כ כנ"ל. וזוכה לזה על ידי שמירת התורה הקדושה ושבת קודש, לכן הר"ת והס"ת של מ'טר"ף בני' עילית לחשבון הפ' פשוטה ת"ת גימ' כת"ר שב"ת, ועל ידי זה נתייחדו היחודים הק' הוי"ה אהי"ה אדנ"י העולים יב"ק, המרומו בר"ת מ'טר"ף בני' עילית שהוא מב"ע גימ' יב"ק, וזה שפירש רש"י לפיכך כרע רבץ בימי שלמה איש תחת גפנו, כי האותיות שתחת גפ"ן ר"ל הקודמות מגפ"ן הם גם כן מב"ע גימ' יב"ק וכנ"ל:

אסרי לגפן עירה (מט, יא). אפשר לומר על דרך שפרשנו (ליקוטים ד"ה המשנה הבונה) מה שאמר דוד המלך ע"ה (תהלים קיט, פד) כמה ימי עבדך, ר"ל ימי העבדות שלי הוא כמ"ה גימ' ס"ה כמנין אדנ"י, שכל העבודה שלו היה לאוקמא שכינתא מעפרא ולא לצורכו. וזה מרומו כאן דר"ת אסרי לגפן עירה הוא ק"א, מרמו על התורה הקדושה, שצריך לשנות פרקו ק"א פעמים כידוע מדברי חז"ל (חגיגה ט ע"ב), והלימוד יהיה רק לשמ"ה, לש"ם ה',

כמה ימי עבדך - שכל העבודה שלו היה לאוקמא שכינתא מעפרא ולא לצורכו

כמה ימי עבדך וגו' (ק"ט-כ, פד): [צמח צדיק פ' ויחי] גי'ר ארי"ה יהוד"ה (מט, ט). ר"ת וס"ת גימ' דר"ך, כמנין ב' פעמים יב"ק שהוא הוי"ה אהי"ה אדנ"י, לרמוז על אתערותא מתתא לעילא מיין נוקבין, ומעילא לתתא מיין דוכרין. ונרמוז זה אצל יהודה הרומז למלכות (זוה"ק ב, קד.), כי מדת המלכות היא המעוררת מיין נוקבין ליחוד אהי"ה הוי"ה, שהוא חכמה בינה, כידוע בספרי חכמי האמת (שער מאמרי רשב"י, ט ספרא דצניעתא פ"א). - מטרף בני עילית (מט, ט).

פירש רש"י בהריגת תמר שהודה צדקה ממנו (לח, כו) לפיכך כרע רבץ בימי שלמה איש תחת גפנו (מלכים-א ה, ה) עיי"ש. יש לומר שרש"י ז"ל כיון בזה ענין גדול, כי על ידי שיהודה הודה צדקה ממנו, נולד מתמר מקור נפתח למלכות בית דוד, שממנו נולד משיח שיהיה תיקון הרפ"ח ניצוצין הידועים (עי' ליקו"ת בראשית ד"ה יש להקשות), ועה"כ הם טר"ף. וזה מטרף בני עילית, שנתעלה מחמת שעל ידי הודאתו